

19-4 Oct - Dec 2025

Published on 14, Oct-Dec 2025

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைச் சாத்தனார் பாடல்களில் போர்

முனைவர் ப. கலைகேசவன்

உதவிப்பேராசிரியர், நெறியாளர், மொழிகள்துறை - தமிழ்ப்பிரிவு
கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 641 021
ORCID - 0009-0009-0360-7936

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலக இலக்கியங்களில் செம்மொழி இலக்கிய வரிசையில் தமிழ்மொழியும் ஒன்று. இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த மொழியில் எண்ணிலடங்கா இலக்கியங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. தமிழில் சங்க இலக்கியத்தில் இருக்கும் வரலாற்றுச் செய்தியைப் போல வேறு எந்தமொழி இலக்கியத்திலும் காணக்கிடைக்கவில்லை. தமிழ் மொழியில் இலக்கியப் பாடல்கள் பல புலவர்களால் பல காலக்கட்டத்தில் பாடப்பெற்றவையாகும். இவ்விலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள் மனிதவாழ்வு, உலகப் பண்பாடு, தமிழ் கலாச்சாரம், மனிதனின் தேவை, ஒழுக்க நெறி என பரப்பு விரிகின்றன. சங்க இலக்கியப் புலவர்களின் பாடல்கள் அவ்வக்கால சூழலை நம் கண்முன்னே படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றன. அவ்வாறான வகையில் கருவூர் கந்தப்பிள்ளைப் பாடிய அகப்பாடல்களில் போர் செய்தியை எவ்வாறு கையாண்டுள்ளார் என்பதனை ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: புலவர்கள், அகம், புறம், போர், கருவூர்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் முதன்மை காலமாக சொல்லப்படுகின்ற சங்ககாலம் கி.மு 1 முதல் 3 வரையான காலப்பகுதியாக உள்ளது. நமது முன்னோர்கள் சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த காலம் ஆகையால் இது சங்க காலம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் நம் முன்னோர்களின் பல சிறப்புக்களை உள்ளடக்கிய அகத்திணை, புறத்திணை சார்ந்த பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்கள் எழுந்தன அவை என்றும் அழியா தனி சிறப்புடையவையாகும். அகத்திணை பாடிய புலவர்கள் புறத்திணையிலும் சிறப்புற பாடியுள்ளார். அவ்வாறு ஒரு சிறந்த ஆளுமையான கருவூர் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் அவர்கள் தாம் பாடிய மூன்று பாடல்களில் இரண்டு பாடல்களை அகம் சார்ந்தும், ஒரு பாடலை புறம் சார்ந்தும் பாடியுள்ளார். அவ்வாறு அவர் பாடிய அகப்பாடல்களில் புறச்செய்தியை விளக்குவதற்காக அக இலக்கியத்தை பயன்படுத்தியுள்ளார். அவர் பயன்படுத்திய அகப்பாடலில் உள்ள புறச்செய்திகளை எடுத்தியம்புவதாக இக்கட்டுரை விரிகிறது.

சங்ககால இலக்கியங்கள்

சங்க காலத்தில் எழுந்த இந்த இலக்கியங்களை பாட்டும் தொகையும் என்று குறிப்பிட்டனர். அதாவது எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாடல் என்பவையே அவை. பொருள் அடிப்படையில் அகத்திணை சார்ந்த இலக்கியங்களும் புறத்திணை சார்ந்த இலக்கியங்களும் தோன்றியிருந்

தன. அவை ஐவகை நிலங்களான குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பவற்றை களமாக கொண்டு நமது முன்னோர்களுடைய காதல், வீரம், அறம், வாழ்க்கை, கலை போன்ற பல கோணங்களில் தனித்துவமான தமிழில் இவ்விலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கருவூர்க் கதப்பிள்ளை சாத்தனார்

இவர் சாத்தனார் என்ற இயற்பெயருடையவர். கருவூரில் வாழ்ந்தவர் கந்தப்பிள்ளை எனவும், கதப்பிள்ளை எனவும் அழைக்கப்பெறும் புலவனாரின் மகனார், இவர் குதிரை மலைக்கு உரியவனும், சேரர் படைத் தலைவனும், கொடைவள்ளலுமாகிய பிட்டங் கொற்றனைப் பாராட்டியுள்ளார். இவரும், இவர் தந்தையாரைப் போன்றே தம் நாட்டிடத்தும், தம் நாட்டு அரசரிடத்தும் நீங்காப் பற்றுடையராவர்.

தாம் பாடிய அகநானூற்றுப் பாட்டொன்றில், தம் அரசனாகிய சேரன் பெரிய குதிரைப் படையுடையான் நல்ல போர்த்திறம் பொருந்தியவன் வீரக்கழல் புனைந்தவன். அவன்பால் கொடைப்பொருள் எற்க விரும்பும் கூத்தர் இரவலர், செல்லும் வழி நெடிய காடுகளைக் கொண்டது என எண்ணாராய் அவனை விரும்பி அடைவர் எனப் பாராட்டித் தம் அரசியல் பற்றினைப் புலப்படுத்தியுள்ளமையை,

"காடுமிக நெடிய என்னார், கோடியர் பெரும்படைக் குதிரை, கற்போர் வானவன் திருந்துகழல் சேவடி கசைஇப் படர்ந்தாங்கு."
(அகம் 309)

என்ற பாடலின் வழி உணரமுடிகிறது. தம் நாட்டு அரசனை அகத்தில் பாராட்டிய புலவர், அவன் படை முதலியாகிய பிட்டங் கொற்றனைப் புறத்தில்,

"அருவி ஆர்க்கும் கழை பயில் நனந் தலைக்

கறி வளர் அடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தள் கொழுங் கிழங்கு மிளிரக் கிண்டி, கிளையொடு,

கடுங் கண் கேழல் உழுத பூழி, நல் நாள் வரு பதம் நோக்கி, குறவர் உழாஅது வித்திய பருஉக் குரல் சிறு தினை

முந்து விளை யாணர் நாள் புதிது உண்மார் மரை ஆன் கறந்த நுரை கொள் தீம் பால், மான் தடி புழுக்கிய புலவு நாறு குழிசி வான் கேழ் இரும் புடை கழாஅது, ஏற்றி, சாந்த விறகின் உவித்த புன்கம் கூதளம் கவினிய குளவி முன்றில்,

.....

ஈயா மன்னர் நாண,

வீயாது பரந்த நின் வசை இல் வான் புகழே.
(புறம் 168)

என்னும் பாடல் வரிகளின் மூலம் அவனைப் பாராட்டப் புகுந்த புலவர், முதற்கண், அவன் மலைநாட்டு மக்கள், மரையாவின் பால் ஊற்றி ஏற்றிய உலையில் திணையரிசி இட்டுச் சந்தன விறகால் ஆய தீ மூட்டி ஆக்கிய சோற்றை வாழையிலையில் இட்டு வருவார்க்குப் பகிர்ந்தளித்து உண்ணும் உயரிய வாழ்க்கை யினை வரைந்து காட்டி வாழ்த்தியுள்ளார். மேற்காணும் புறப்பாடலைப் போன்றே அகப்பாடலான அகநானூற்றில்,

வய வாள் எறிந்து, வில்லின் நீக்கி, பயம் நிரை தழீஇய கடுங்கண் மழவர், அம்பு சேண் படுத்து வன்புலத்து உய்த்தென,

தெய்வம் சேர்ந்த பராரை வேம்பில் கொழுப்பு ஆ எறிந்து, குருதி தூஉய், புலவுப் புழுக்கு உண்ட வான் கண் அகல் அறை,

களிறு புறம் உரிஞ்சிய கருங் கால் இலவத்து (அக 309)

என்ற பாடலின் மூலம் மூன்று புறச் செய்தியை தலைவன் செல்லும் வழிக்கு உவமையாக கூறுவதனைக் காணமுடிகிறது. முதலாவது, மழவர் ஆனிரை (பசு - மந்தை) கவர்ந்து வருவதனையும், வாள், வில் கொண்டு போரிட்டு எதிர்ப்போரை வென்று கவர்ந்துகொண்டு வரும் பசுக்களை வேப்ப மரத்தடிக் கடவுள் முன் நிறுத்தி வழிபடுவ தனையும் உரைக்கின்றார். அங்கே, வலிமை யான அடிமரம் கொண்ட இலவமரத்தில் யானை தன் உடம்பை உரசிக்கொள்ளும். அப்போது உடைந்திருக்கும் இலவம்பூ நெற்றுகள் மழையோடு விழும் பனிக்கட்டி போல் விழும் என்னும் புறச்செய்தியை

செல்லும் வழிக்கு உவமையாக அந்த வழியில் அவர் செல்கிறார் என்னும் செய்தியைக் கூறிச் செல்கின்றார்.

இரண்டாவது, அரசன் வானவன் பெருங் குதிரைப்படையை நடத்தி நன்கு போரிட்டு வெற்றி கண்டவன். அவன் சிறந்த வள்ளலாகவும் விளங்கினான். யாழிசையில் வல்ல கோடியர் அவனை நாடிச் செல்வது போல என அரசனின் கொடை மாண்பையும் படைப் பலத்தினையும் கொடை நலனும் கொண்ட அரசன் செல்லக் கூடிய வழியில் நாமும் அவர் செல்லும் வழியில் உடன் சென்றால் என்ன என்று தலைவி தோழியிடம் தலைவி வினவுவதுப் போல அமைத்துள்ளார்.

மூன்றாவதாக, கவண் எறிந்த கல் பட்டுக் காட்டு மூங்கில் உடைந்து தீ பற்றி வெடிக்கும். இரவில் தினைப் புனத்தில் மேயும் யானை அந்த வெடிப்பு ஒலியைக் கேட்டு அஞ்சி விலகும் என்னும் செய்தி வழியே தலைவன் செல்லும் இரவின் தன்மையையும் தோழியிடம் தலைவி புலம்புவதாக அமைத்து பாடியுள்ளதனையும் காணமுடிகிறது. இப்பாடலைப் போலவே,

முல்லை தாய கல் அதர்ச் சிறு நெறி
அடையாது இருந்த அம் குடிச் சீறுர்த்
தாது எரு மறுகின், ஆ புறம் தீண்டும்
நெடு வீழ் இட்ட கடவுள் ஆலத்து,
உகு பலி அருந்திய தொகு விறற் காக்கை
புன்கண் அந்திக் கிளைவயின் செறிய,
படையொடு வந்த பையுள் மாலை
இல்லைகொல் வாழி தோழி! நத்துறந்து
அரும் பொருட் கூட்டம் வேண்டிப்
பிரிந்து உறை காதலர் சென்ற நாட்டே?
(நற் 343)

என்ற பாடலிலும், முல்லைக் கொடி தாவிப் புதரில் படர்ந்திருக்கும் சிறிய வழியில், வாயிலை அடைக்காத சிற்றூரில், ஆடுமாடுகள் போட்ட சாணி எரு கிடக்கும் தெருவில், மாடுகள் தம் உடலை உரசிக்கொள்ளும் (ஆ புறம் தீண்டும்) விழுதுகள் கொண்ட ஆலமரத்துக் கடவுளுக்கு மக்கள் பொங்கலிட்டுப் படைத்து, காக்கை உண்ணுவதற்காக வைத்த பலிச்சோற்றை உண்ட, தொகுத்துப் பற்றும் விரல்களைக் கொண்ட காக்கைகள் கிளைகளில் படைப்படையாக மாலையில் அமர்ந்திருக்கும். எனக்குத் துன்பம் தரும்

இந்த மாலை வேளை நாம் இருக்கும் இந்த இடத்தில் இருக்கிறது. தோழி! இது போன்ற மாலைக்காலம் நம்மைப்பிரிந்து பொருளைக் கூட்டிவரச் சென்றிருக்கிறாரே, என் காதலர், அவர் வாழும் நாட்டில் இல்லையோ? இருந்திருந்தால் என்னோடு சேர்ந்திருக்க அவர் வந்திருப்பார் அன்றோ? தலைவி தன் தோழியை இவ்வாறு வினவித் தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

முடிவுரை

புறப்பாடல்களில் புறச்செய்தியை என்னும் புலவர்களுக்கிடையே அகப்பாடல்களின் வழி புறச்செய்தியை இயம்பகக் கூடிய தனி வல்லமைக் கொண்ட புலவராக தனிச் சிறப்பைக் கொண்டு திகழ்கின்றார். தலைவியின் ஆற்றாமையை மாலைக்கால இயல் போடு ஒப்புமைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளதனையும், அரசனின் மாண்பினையும், படைத் திறனையும் விளக்கும் இடங்களிலும் தலைவன் செல்லும் வழியின் இயல்பினை ஒப்புமைப்படுத்தி காட்டியுள்ளது மிகுந்த சிறப்பாகும்.

தலைவன் தலைவி அகவாழ்வில் புறச் செய்தியைப் புகுத்தி ஒரு புதுவகையான திறனைக் கையாண்டுள்ளது மிகுந்த சிறப்பாகும். இவ்வாழ்வியை புறத்தினை விளக்கும் காட்சியுடன் ஒழுங்குப்படுத்தி காட்டுவது புலவரின் தனித்திறனாகவே எண்ண விளைகின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. இராகவையங்கார். ரா, அகநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், கம்பர் விலாசம், 1923
2. சக்திதாசன் - கலித்தொகை மூலமும் விளக்கமும், அன்பு வெளியீடு, 59, பிராடவே சென்னை-1, 1958
3. சாமிநாதையர், உ.வே., நற்றிணை மூலமும் உரையும், டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை-90
4. சாமிநாதையர்.உ.வே., ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை-90
5. சாமிநாதையர். உ.வே., குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை-90